

Hodnocení bakalářské práce Daniely Kalistové Česká detektivka v 50. a 60. letech 20. století.

Autorka si vytkla za cíl své práce porovnat některé ze základních komponent české detektivky 50. a 60. let (žánr, postava detektiva a postavy ostatní, vypravěč, kompozice); umisťuje detektivní prózu do komplexu paraliteratury, nastiňuje minulost evropské (plus Poe) a české literatury žánru; jádrem práce je pak porovnání domácí tvorby v letech padesátých šedesátých.

Na zvolených autorech 50. (J. Štefl, E. Fiker) a 60. let (zejména J. Zábrana a J. Škvorecký), zmíněni i někteří další (J. Marek, L. Fuks, V. Erben, H. Prošková, E. Valenta, P. Nauman, K. Michal), a analýzou a porovnáním některých jejich textů (J. Štefl: Vražda ze zdvořilosti; Škvorecký – Zábrana: trilogie Vražda pro štěstí, Vražda se zárukou a Vražda v zastoupení) dospívá k pojmenování proměny a posunu v žánru vycházející při tom z dostupné teoretické literatury i z vědomostí o proměnách kulturně politického kontextu 50. a 60. let.

Práce je cenná nejen tím, že je v několika epizodách nastíněn vývoj české detektivní literatury v periodě, kdy se nikoliv pouze literatura pohybovala cestami dosti komplikovanými, ale - a především - pro zaujetí a kultivovanost, s jakou autorka bakalářský úkol vypracovala.

Přesto upozorňuji na několik – zejména pravopisných – nedostatků (namátkou s. 6, 11, 20, 25, 38), na chyby v psaní jmen (Schulze m. Schulz na s. 41, Klient m. Kliment na s. 28, jakkoliv tuším, jaké zručnosti dokáže počítač spáchat za našimi zády), netuším však, zda se Boženka jmenovala Skojvasová (př. s. 31, 53) či Skovajsová (s. 49, 50), a rád bych porozuměl vyjádření na s. 32, že „*Horác ovšem zkoumal i lidskou duši a byl se zločincem v naprostém spojení*“ či o stránku dříve informaci „*Od poloviny šedesátých let začínají vznikat také kriminální prózy, které vykreslovaly herní možnosti žánru*“.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako velmi dobou.

V Plzni 8. 5. 2014

Jiří Staněk

